

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 ύπ' Αρ. 1564 τῆς 9ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1979
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἄριθμὸς 265

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1964 ΕΩΣ 1972
 (ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47
 ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970 ΚΑΙ 87 ΤΟΥ 1972).

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς
 Ἐπιτροπῆς Ἀμμοχώστου

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀμμοχώστου, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 37 τῶν περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως 1972 καὶ οἰουδήποτε ἑτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολούθους Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (περὶ Αὐξήσεως Συντάξεως καὶ περὶ Προσωρινοῦ Χορηγήματος) Κανονισμοὶ Ἀμμοχώστου τοῦ 1979 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμῶν.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου—

«Οἱ περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμοὶ» σημαίνει τοὺς Κανονισμοὺς 225 ἕως 247Λ, ἀμφοτέρους περιλαμβανομένους, τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου 1940 ἕως 1962, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου τοῦ 1965, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου (Τροποποιήσεις ὑπ' ἀρ. 1) 1965, τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου τοῦ 1967, τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου τοῦ 1969, τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου τοῦ 1972 καὶ τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Ἀμμοχώστου τοῦ 1975

«συνταξιούχος» σημαίνει ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Ἀμμοχώστου εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τῶν περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμῶν.

Ἐπίσημος
 ἔφημερίς.
 Παράρτημα
 Τρίτον :
 8. 7.1965
 2.12.1965
 7. 2.1967
 14.11.1969
 24. 3.1972
 6. 6.1975.

3. Αί εις συνταξιούχους παρεχόμεναι συντάξεις δυνάμει τῶν περὶ Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων Κανονισμῶν ἀυξάνονται ὡς ἀκόλουθως:

- (α) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1972, ἡ σύνταξις τοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1972, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) αὐτῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, ἥτοι περιλαμβανομένης πάσης προηγουμένης ἀυξήσεώς τῆς.
- (β) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1973, ἡ σύνταξις τοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1973, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκαεξὶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (16%) αὐτῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, ἥτοι περιλαμβανομένης πάσης προηγουμένης ἀυξήσεώς τῆς.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Μαΐου, 1974 καὶ δικαιούται εἰς, ἢ λαμβάνει, ἠυξημένην σύνταξιν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 3, ἡ τοιαύτη Σύνταξις ἀυξάνεται περαιτέρω ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τῆς τοιαύτης συντάξεως, ἡ δὲ οὕτω ἠυξημένη σύνταξις ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, 1977, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἑννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (9%) αὐτῆς.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἑπτὰ καὶ δεκαοκτὼ ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (7,18%) τῆς τοιαύτης συντάξεως, ἡ δὲ οὕτω ἠυξημένη σύνταξις ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἕξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6%) αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) αὐτῆς ἐν τῷ συνόλῳ, ἥτοι περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξ 6% ἀυξήσεως τῆς 1ης Μαρτίου, 1978.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977 καὶ τῆς 30ῆς Ἰουνίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τέσσαρα καὶ τριάκοντα πέντε ἑκατοστὰ τοῖς ἑκατὸν (4,35%) τῆς τοιαύτης συντάξεως.

7. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μεταξὺ τῆς 1ης Ἰουλίου, 1977 καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἕνα καὶ ἑνδεκα ἑκατοστὰ τοῖς ἑκατὸν (1,11%) τῆς τοιαύτης συντάξεως.

8. Πᾶν ποσὸν καταβληθὲν εἰς συνταξιούχους ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1972 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου, 1977, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερησίων περιλαμβανομένων, ἐν εἴδει προσωρινοῦ χορηγήματος λογίζεται ὡς μέρος τῶν συντάξεων αὐτῶν ὡς αὐταὶ ἀυξάνονται δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 3.

9. Ἡ ἰσχὺς—

- (α) τοῦ Κανονισμοῦ 3, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον (α) αὐτοῦ λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1972, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν παράγραφον (β) αὐτοῦ τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1973·
- (β) τοῦ Κανονισμοῦ 4 λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1977·

- (γ) τῶν Κανονισμῶν 5, 6 καὶ 7 λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1978·
- (δ) τῶν ὑπολοίπων Κανονισμῶν λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1972.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 221/59/5.)

